

дигне паметникъ. Единъ отъ председателитѣ билъ съ върховна властъ. Доколко се приравнили въ племенно отношение гражданитѣ помежду си, се вижда отъ факта, че за върховни управители на града ставали не само пришелци римляни и гърци, но и мѣстни тракийци. Председателятъ завеждалъ и финансиитѣ на града. Въ това отношение самостоянитѣ градове или муниципииитѣ освенъ съ задължения се ползували и съ голѣми права. По решение на тѣхнитѣ общински съвети свободниятъ градъ можелъ да сѣче пари съ емблемитѣ на града и съ образа на императора и тѣзи пари се приемали всѣкжде. Отъ градъ Никополъ сж известни досега 900 вида монети. Сѣкли сж свои монети и всички крайбрѣжни гръцки градове, а сжщо тѣй и много изъ вжтрешността, като Сердика, Пауталия, Филипополъ и др.

Народътъ избиралъ и върховния жрецъ на града. Отдѣлни чиновници, назначавани отъ съвета, завеждали всевъзможнитѣ служби по реда, чистотата, нравствеността. Дори имало и ветеринарни лѣкари съ тѣхни общински лѣчебници. Нерѣдко, особено по случай на голѣмъ областенъ или имперски празникъ, легатътъ на провинцията свиквалъ голѣми областни събрания, дето приемалъ тжжбитѣ и желанията на населението отъ провинцията. Така сж правила, наприкладъ, легатитѣ въ Филипополъ. Не били пренебрегнати и селата въ това отношение. Тѣ имали сжщо така известно мѣстно самоуправление чрезъ изборни кметове, названието на които е останало отъ тогава.

Редътъ и благоденствието на Мизия и Тракия продължили, до когато била силна римската властъ въ тѣхъ. Съ нейното събаряне, пропаднали и тѣ.

ВАЖНО ЗА НАСТОЯТЕЛИТѢ.

Умоляваме настоятелитѣ, които не харесватъ списването на „Народна цѣлина“ или нѣматъ възможностъ да ни услужватъ, да ни съобщатъ, та да не имъ пращаме занапредъ списанието.

Като не се натрапваме, смѣтаме, че запазваме честта изобщо на българската книга и въ чистостъ на списанието.